

Bemærkninger til forslaget

I miljø- og planlægningsudvalgets betænkning af 29. februar 1980 over forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet udtalte et flertal – dvs. udvalget med undtagelse af venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget – følgende vedrørende klageadgangen til miljøankenævnet:

»For så vidt angår spørgsmålet om at præcisere rækkevidden af ordet »individuel«, jfr. lovforslaget § 54, stk. 1, nr. 2, har miljøministeren over for udvalget udtalt, at selv om en afgørelse kan have interesse for den helt ubestemte kreds af personer, der – direkte eller indirekte – måtte føle sig berørt af f.eks. en dumpningstilladelse, vil det næppe være muligt eller administrerbart at give en sådan ubestemt kreds adgang til at klage over afgørelser.

Afgørelser i medfør af havmiljølovsforslaget, der kan indebære dispositioner på det åbne hav – ofte fjernt fra kysten – kan berøre en større og ubestemt personkreds, som i almindelighed ikke vil have mulighed for at påklage afgørelsen.

Det vil derfor være rimeligt foruden erhvervsfiskeinteresser tillige at anerkende foreninger og grupper som klageberettigede, hvis medlemskredsen berøres væsentligt af beslutningen.«

Daværende miljøminister Erik Holst uddybede under lovforslagets 2. behandling (se Folketingstidende 1979–80 (2. samling), forhandlingerne sp. 6312) bl.a. det ovenstående afsnit i betænkningen således:

»Det vanskeligste spørgsmål i forbindelse med behandlingen af lovforslaget synes at have været at få præciseret rækkevidden af ordet »individuel«, når vi taler om en interesse. Her er der måske mange særlige tilfælde, hvor det er let at sige: her er der en direkte individuel interesse, men hvorledes er det med havmiljøet? Her har min forgænger – og det står jeg ved og bekræfter hermed – sagt over for udvalget, at selv om en afgørelse kan have interesse for den helt ubestemte kreds af personer, der direkte eller indirekte måtte føle sig berørt f.eks. af en dumpningstilladelse, vil det næppe være muligt eller administrerbart at give en sådan ubestemt kreds adgang til at klage over afgørelser-

ne. Jeg har forstået udvalgets ønske således, at man gerne ser en form for organisation bag ved disse personkredse. Jeg skulle måske lige nævne, at jeg ser da meget gerne, at fiskere i organiserede kredse får mulighed for at anke disse sager, selv om man ikke direkte – som f.eks., hvor der er tale om lugt og støj og sådan nogle problemer – har en tilsyneladende individuel, væsentlig interesse.«

Grunden til, at den udvidede klageadgang ikke blev præciseret i havmiljøloven, var angiveligt, at regeringen ønskede at afvente en revision af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser bl.a. om klageadgangen til miljøankenævnet.

I forbindelse med den seneste revision af miljøbeskyttelsesloven i maj 1982 skete der bl.a. en udvidelse af kredsen af ankeberettigede i henhold til denne lov. Ændringen indebar bl.a. i henhold til § 74, jfr. lovbekendtgørelse nr. 663 af 16. december 1982, at Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforening og Forbrugerrådet på en række nærmere angivne områder fik mulighed for at påklage visse afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven.

Den udvidede klageadgang i miljøbeskyttelsesloven har på trods af udvalgsflertallets tilkendegivelser, jfr. ovenfor, ikke givet sig udslag i en ændring af ankebestemmelserne i havmiljøloven eller i nogen af de øvrige i forslaget nævnte love under miljøministerens område.

Forslagsstillerne ønsker derfor med dette forslag til folketingsbeslutning at hjælpe miljøministeren i gang med at ajourføre reglerne om klageadgang til miljøministeriet og miljøankenævnet efter samme retningslinjer, som ligger til grund for den seneste revision af miljøbeskyttelsesloven.

1. Havmiljøloven

For så vidt angår havmiljøloven finder forslagsstillerne, at klageadgangen i loven foruden de i lovens § 54 nævnte klagere tillige skal omfatte landsdækkende og lokale fiskerierorganisationer, Forbrugerrådet, Danmarks Naturfredningsforening og Greenpeace Danmark.